

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2009 - 2010

Kenny JOHN (UR Bşk.)

Nuri ÖZGÜR (2420.Böl.Guv.)

Mehmet Sabri GÖRKEY (12.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 25.05.2010

Toplantı No: 1641

Bülten No: 1269

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

ÜYELERE DUYURUDUR

BAŞKANIN MEKTUBU

Sevgili Dostlarım;

Gelecek Dönem Başkanımız Serhad CEYLAN, önümüzdeki cumartesi günü döneminin ilk Asamblesini yapacağını duyurdu.Güvenör Yardımcısının programındaki doluluktan Salı günü haricinde yapacağımız bu asambelenin saatini Serhad mesajla bizlere ileticek. Asamble sonrasında eşli bir yemek tertip edilebilecektir. Geçtiğimiz hafta Beykent Kolejinde gerçekleştirdiğimiz Mesleki Tanıtım Toplantısının ikincisini dün Edirne Lisesinde gerçekleştirdik. Bu toplantıda Diş hekimliğini Faruk ETKER, Mimarlığı Emin PARLAK,Gıda Mühendisliğini Ender UZER,Makine Mühendisliğini Yaver TETİK ve Fizyoterapistliği Özkan BAŞOĞLU tanıttı.Üçüncüsünü önümüzdeki hafta saat 14.30 da yine Edirne Lisesinde gerçekleştireceğiz.Bu tür kariyer günlerinin Üniversite tercihi yapacak liseli gençlerimize büyük katkılar yapacağı düşüncesindeyiz. Bulgaristan LUBİMES Rotary kulübü 19.Haziran tarihinde kulüplerinin 4. yıl etkinliklerini gerçekleştiriyor. Otel Santralda yapılacak tören öncesinde saat 10.00,14.00 ve 19.00 da kulüp etkinlikleri sergilenecektir. 25-26-27 Haziran tarihlerinde de Bulgaristan KARDZHALI (kırcaali) Rotary Kulübü Dönem devir teslim töreni yapacaktır. Her iki kulübünde davetlisiniz.Her ikisine de katılmayı arzuluyoruz. Bir davet te ÇORLU 100.Yıl Rotary Kulübünden geldi.5. Kuruluş Yıldönümlerini 30 Mayıs Pazar günü saat 20.00 de Emlak Konutları Arda Restaurant ta kutlayacaklar.Devir Teslim Törenlerini ise 04 Temmuzda Vakıflar Mevkiinde Shiva Et Lokantasında yapacaklar. Ataşehir Rotary Bahar Şenliği hem unutulmaz bir hafta sonu yaşatacak, hem de elde edilen gelir üniversite öğrencilerine burs kazandıracak.Ataşehir Rotary Kulübü, her yıl düzenlediği "Bahar Şenliği"ni bu yıl, 29 ve 30 Mayıs tarihlerinde, Ataşehir Anfi Tiyatrosu'nda gerçekleştiriyor...Üniversite öğrencilerine burs vermek amacı ile her yıl düzenlenen şenlikler, 1999'dan bu yana 375 öğrenciye burs kazandırdı.

İyi günler Dileklerle..

Cengiz Benakman

MİSAFİRİMİZ :	İsmail GÜMÜŞDERE Bülent EGELİ Oral LEVENDER Reyhan TÜRKSOY İsmail ARABACIOĞLU	ÇİMENTAŞ İşletme Müdürü Olmaksa Fabrika Müdürü Yeminli Mali Müşavir Emekli Bankacı İşadamı	Kulüp Misafiri Halil ALTUĞ Misafiri Muzaffer MEMİŞ Misafiri Kenan KARAKUŞ Misafiri Emre ALP Misafiri
MAZERETLİ ÜYELERİMİZ :	Akin TIRYAKIOĞLU – İsmet AÇIKGÖZ – Kemal KARAKUŞ – Reşat AYAN		
ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:	Ahmet DEVECİ – Emre ÜLKÜMEN – Tarık ETKER		
DEVAM DURUMU :	72.00		
MUTLU GÜNLERİMİZ :	26 MAYIS Etkin ETKER	Doğum Günü	KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız: **01.Haziran.2010 Salı Saat 20.00 de Rotary Evinde .**

Başkan : Cengiz BENAKMAN	Bşk. Yard.-Sekreter : Serhad CEYLAN	Sayman : Recayi ARAN
Üye : Tarık ETKER	Geç.D.B.: Akin TIRYAKIOĞLU	
Bülten irtibat : Faruk ETKER	Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13	faruketker@mynet.com - www.edirnerotary.com

İADE ADRESİ: Faruk ETKER Cilingirler Caddesi No: 10

22100

EDİRNE

İNTİKAM

Aaron Hacker'in emlak bürosunun önünde New York plakalı kırmızı, spor bir araba durdu. Arabadan inen şişman adam, büroya doğru yürüdü. Sıcaktan ter, ince elbisesinin üstüne kadar çıkmıştı. 50 yaşında görünüyordu. Yüzü heyecandan kızarmış, fakat kısık gözlerindeki kararlı, donuk bakış değişmemişti. İçeriye girince başıyla Aaron'a selam verdi.

- "Bay Hacker?" Aaron gülümseyerek,
- "evet benim, sizin için ne yapabilirim. Bay..?"

Şişman adam,

- "Dill" diyerek kendisini tanıttı. "Zamanım çok az, hemen konuya girsek iyi olacak." dedi.

- "Benim için de iyi olur Bay Dill. İlgilendiğiniz belli bir yer var mı?"

- "Doğrusunu isterseniz, evet. Kasabanın kenarındaki eski bina."

- "Sütunlu ev mi?"

- "Ta kendisi. Yanılmıyorsam üzerinde SATILIK tabelası var." Aaron kuru bir sesle,

- "Evet, bizim satış listemizedir." Kalınca bir defterin yapraklarını karıştırdı. Sonra daktilo ile yazılmış bir sayfayı işaret etti:

"160 yıllık bina. 8 odası, 2 banyosu, otomatik gaz fırını, geniş terasları, çevresinde ağaçları var. Çarşıya, okula yakın. 750.000 dolar." diye okudu ve ekledi:

- "Hala ilgileniyor musunuz?"

Adam oturduğu yerde rahatsız olmuş gibi kıpırdandı. "Neden olmasın. Olumsuz bir yanı mı var?"

Aaron, "Aslına bakarsanız," dedi. "Bu evi defterime yalnızca yaşlı Sade Grim'in hatırı için kaydettim. Ev asla onun istediği kadar etmez. Uzun zamandır onarım görmemiş çok eski bir binadır. Kirişlerden kimi bir kaç yıl içinde çökecek durumda. Bodrumu ise yılın yarısında su ile doludur."

- "Öyleyse sahibesi neden bu kadar çok istiyor."

Aaron omuz silkti. "Herhalde kendisi için manevi değeri olacak. Çok eskiden beri ailesine aitmiş."

Şişman adam gözlerini yerde gezdirdi. "Bu çok kötü." dedi. Başını kaldırıp Aaron'a baktı ve çekingen bir biçimde gülümsedi. "Hoşuma gitmişti. O, nasıl söylesem bilemiyorum, tam aradığım evdi."

Aaron güldü. "100.000 dolara belki iyi bir alışveriş olurdu ama, 750.000 dolara... Sanırım Sade'in düşüncesini de anlıyorum. Hiç bir zaman fazla parası olmadı. Kendisine kentte çalışan oğlu bakıyordu. Sonra adam 5 yıl önce öldü. Onun için ev satmanın akıllıca bir iş olacağını biliyor. Fakat gönlü bir türlü evden ayrılmaya razı olamıyor. Bu yüzden eve kimsenin almaya yanaşamayacağı bir fiyat koyuyor. Böylece kendini avutuyor."

Üzgün bir ifade ile başını salladı. "Dünya ne kadar garip değil mi?"

Dill soğuk bir sesle "Evet." dedi. Sonra ayağa kalktı. "Kendisini bulup fiyatı biraz düşürmesini isteyeceğim." Otomobilini Bn.Grim'in evinin önündeki yıkık dökük çürümüş tahta parmaklıkların önüne park etti. Evin çevresini tümüyle yabani otlar kaplamıştı. Kapıya çıkan kadın kısa boylu, beyaz saçlı idi. Yüzündeki hatlar, küçük inatçı görünüşlü çenesine kadar iniyordu. Havanın sıcak olmasına karşın sırtında kalın, yün bir örme hırka vardı.

- "Bay Dill olmalısınız." dedi, "Aaron Hacker buraya gelmekte olduğunuzu telefonda söyledi. İçeri girmez misiniz?"

- Dill, "Dışarısı korkunç derecede sıcak." diye söylendi.

- "Öyleyse içeri girin. Buzluğa biraz limonata koymuştum. İçeriz."

İçerisi loş ve serindi. Pancurlar kapatılmıştı. Eski tarz geniş koltuklarla döşenmiş büyük bir salona girdiler. Yaşlı kadın ellerini sıkı kenetleyerek sallanan bir sandalyeye oturdu. Şişman adam öksürdü...

- "Bn. Grim, az önce emlakçınız ile konuştum."

Kadın, "Tümünden haberim var." diye sözünü kesti.

- "Aaron fikrimi değiştirebileceğ iniz düşüncesi ile sizi buraya yollamakla akılsızlık etmiş. Doğrusunu isterseniz amacımın bu olduğuna da pek emin değilim."

- "Bayan Grim, sizinle biraz konuşabileceğ imi sanmıştım." Bn. Grim sallanan sandalyesini gıcırdatarak arkasına yaslandı.

- "Konuşmak için para alınmaz, ne istiyorsanız söyleyin."

- "Evet, haklısınız." Adam beyaz bir mendille yüzünün terini sildi.

- "İzin verirseniz anlatayım. Bir iş adamıyım. Bekarım. Uzun yıllar çalıştım ve iyi bir servet yaptım. Artık dinlenmeyi hak ettim. Yaşamımın sonlarını geçirebileceğ im sakın bir yer arıyorum. Burayı sevdim. Bir kaç yıl önce Albany'ye giderken buradan geçmişim. O zaman bir gün buraya

yerleşebileceğimi düşünmüştüm. Bugün kasabadan tekrar geçerken, burayı gördüm. Tam istediğim yeri.”

- ”Burayı ben de severim, Bay Dill. Böyle oldukça yüksek bir fiyat isteyişimin nedeni de bu zaten.” Dill gözlerini kaldırıp yaşlı kadına baktı.

- ”Oldukça yüksek bir fiyat değil mi? Kabul etmelisiniz ki Bn.Grim, bu günlerde böyle bir ev en fazla...”

”Yeter.” diye bağırdı kadın.

- ”Bay Dill bu konuda sizinle kesinlikle tartışmak istemiyorum. Eğer istediğim parayı vermeyecekseniz, üzerinde durmayalım.”

- ”Fakat, Bn. Grim.”

- ”İyi günler Bay Dill.”

Adamın da aynı şeyleri yapmasını belirten bir tavırla ayağa kalktı. Fakat adam kalkmadı.

- ”Bir dakika bayan, delilik olduğunuzu biliyorum ama, istediğiniz parayı ödeyeceğim.”

Yaşlı kadın uzun süre adama baktı.

- ”Emin misiniz, Bay Dill?”

- ”Kesinlikle, yeterince param var. Eğer evi satmanızın tek yolu buysa, parayı alacaksınız.”

Grim hafifçe gülümsedi.

- ”Sanırım limonata iyice soğumuştur. Size getireyim. Siz içerken ben de evi anlatırım.”

Kadın elinde tepsi ile geriye döndüğünde Dill yine mendille alınındaki terleri siliyordu.Limonatayı zevkle yudumlamaya başladı.

Yaşlı kadın sallanan sandalyesine yaslanırken

- ”Bu ev.” Diye söze başladı. ”1902’den beri aileme aittir. Kasabadaki en sağlam ev olmadığını da biliyorum. Oğlum Michael doğduktan sonra bodrumum su bastı. O günden bu yana da bir türlü kurutamadık. Aaron bazı yerlerin çürüdüğünü de söylüyor. Yine de bu eski evi severim. Bilmem anlatabiliyor muyum?”

- Dill, ”Evet.” dedi.

- ”Michael 9 yaşında iken babası öldü. Ondan sonra sıkıntılar başladı. Michael belki de benden çok babasını özlüyordu. Çok vahşi ve haşin bir çocuk olmuştu. Liseyi bitirince kasabayı terkedip kente gitti. Çok hırslı bir insandı. Kentte ne yaptığını bilmiyorum. Fakat başarıya ulaşmış olmalıydı. Bana düzenli para gönderirdi.” Gözleri nemlenmişti.

”Kendisini 9 yıl görmedim. Dokuz yıl sonra geldiğinde başı dertte idi. Zayıf ve yaşlanmış bir durumda bir gece yarısı çıka geldi. Yanında ufak, siyah bir valizden başka bir şey yoktu. Valizi elinden almak istediğim zaman bana vurdu. Bana, annesine vurdu. Ertesi gün bir kaç saat için evi terk etmemi söyledi. Ne yapmak istediğini açıklamadı. Döndüğümde valiz ortadan yok olmuştu.” Şişman adam gözlerini limonata bardağına dikmiş öylece dinliyordu.

”O gece evimize bir adam geldi. İçeriye nasıl girdiğini bilmiyorum. Michael’ın odasından sesler duydum. Oğlumun içinde bulunduğu tehlikenin ne olduğunu öğrenmek istiyordum. Kapının arkasından dinlemeye çalıştım. Fakat yalnızca bağrıışmalar tehditler ve...” Bir an durakladı. Omuzları sarsılıyordu...

”...ve bir silah sesi duydum.” diye devam etti. ”İçeriye girdiğim zaman yatak odasının penceresi açıldı ve yabancı gitmişti. Michael’ımda yerde yatıyordu. Ölmüştü. Tüm bunlar bundan 5 yıl önce oldu. Ondan sonra polis bana olanları anlattı. Michael ve tanımadığım o adam birçok suç işlemişler. Bir sürü yerlerden bir kaç milyon dolar çalmışlar. Michael parayı alıp kaçmış. Parayı bu evde, hala bilemediğim bir yerde saklamıştı. Sonra diğer adam hissesini almak için oğlumu arayıp bulmuştu. Paranın yok olduğunu görünce de oğlumu öldürmüştü.”

Başını kaldırıp adama baktı.

”İşte o zaman evimi 750.000 dolara satışa çıkardım. Bir gün oğlumun katilinin döneceğini biliyordum. O bir gün gelip fiyat ne olursa olsun evi almak isteyecekti. Bütün yapacağım, yaşlı bir kadının köhne evine bu kadar çok para vermeye razı olacak adamı buluncaya kadar beklemektir.” Sandalyesini ağır ağır sallıyordu. Dill bardağı yere bıraktı, diliyle dudaklarını yaladı.”Uf!” dedi. Bu limonata çok acı...” Bakışları canlılığını kaybetti, hafif titreme ile başı, omuzunun üzerine cansız düştü.

KABIZLIK..

İnşaat amelesi viziteye çıkıp haftalardır tuvalete çıkamadığını söylemiş..

Doktor muayene edip, amelenin külotunu indirmiş ve yüzükoyun masaya yatmasını istemiş, adam denileni yapınca doktor içeriden getirdiği beyzbol sopasını 3-4 kere sertçe indirmiş amelenin kışının tam ortasına...

-'Tamam' demiş sonra, 'şimdi tuvalete gidin..'

Birkaç dakika sonra tuvaletten rahatlamış şekilde çıkan amele 'sağol doktor bey..' demiş,

-'Hep böyle olabilmek için ne yapmalıyım?

-'Bir şey yapmana gerek yok..' demiş doktor, 'Tualetini yaptıktan sonra kışını çimento torbasıyla silme yeter..!'

George Carlin Amerika'da 70 ve 80'li yılların ünlü bir komedyeni idi.

11 Eylül den (9/11) ve karısının ölümünden sonra şöyle yazmıştı.

"Tarih içinde zamanımızın paradoksunu şöyle sıralayabiliriz :

Daha yüksek binalarımız, ama daha kısa sabrımız var; daha geniş oto yollarımız, ama daha dar bakış açılarımız var.

Daha çok harcıyoruz, ama daha az şeye sahibiz; daha fazla satın alıyoruz, ama daha az hoşnut kalıyoruz.

Daha büyük evlerimiz, ama daha küçük ailelerimiz; daha çok ev gereçleri, ama daha az zamanımız var.

Daha çok eğitimimiz, ama daha az sağduyumuz; daha fazla bilgimiz, ama daha az bilgeliğimiz var.

Daha çok uzmanımız, ama yine de daha çok sorunumuz; daha çok ilacımız, ama daha az sağlığınıza var.

Çok fazla alkol ve sigara tüketiyoruz, çok savurganca para harcıyoruz, çok az gülüyoruz, çok hızlı araba kullanıyor, çok çabuk kızıyoruz, çok geç saatlere kadar oturuyor, çok yorgun kalkıyoruz, çok az okuyor çok fazla TV izliyoruz ve çok ender şükrediyoruz.

Mal varlıklarımızı çoğalttık, ama değerlerimizi azalttık. Çok konuşuyoruz, çok az seviyoruz ve çok sık nefret ediyoruz.

Geçimimizi sağlamayı öğrendik, ama yaşam kurmayı öğrenemedik.

Yaşamımıza yıllar kattık, ama yıllara yaşam katamadık.

Aya gidip gelmeyi öğrendik, ama yeni komşumuzla karşılaşmak için caddenin karşısına geçmekte sorunumuz var. Dış Uzayı fethettik, ama iç dünyamızı edemedik.

Daha büyük işler yaptık, ama daha iyi işler yapamadık.

Havayı temizledik, ama ruhumuzu kirlettik. Atoma hükmettik, ama önyargılarımıza edemedik.

Daha çok yazıyoruz, ama daha az öğreniyoruz.

Daha çok plan yapıyoruz, daha az sonuca varıyoruz. Koşuşmayı öğrendik, ama beklemeyi öğrenemedik.

Daha fazla bilgiyi depolamak, her zamankinden daha çok kopya çıkarmak için daha çok bilgisayarlar yapıyoruz, ama git gide daha az iletişim kuruyoruz.

Zaman artık, hızlı hazırlanan ve yavaş sindirilen yiyeceklerin; büyük adamlar ve küçük karakterlerin; yüksek kârlar ve sığ ilişkilerin zamanıdır.

Günümüz artık, eskiye göre bol paranın olduğu, ama boşanmaların daha çok olduğu, daha süslü evler, ama dağılmış yuvaların olduğu günlerdir.

Vitrinlerde her şeyin sergilendiği, ama depolarda hiçbir şeyin olmadığı bir zamandayız. Öyle bir zaman ki teknoloji bu mektubu size getirebilir, siz bu içselliği ya paylaşmayı, ya da sil tuşuna basmayı seçebilirsiniz.

Yaşam, aldığımız nefes sayısı değil, nefesimizi kesen anların sayısı ile ölçülür.

Paylaşmak özel ve güzeldir ,yaşamı paylaşmak, özel gün ve anları paylaşmak , değer verip değerini bilen birileri olduğunu bilmek, onunla paylaşmak ne kadar lüks artık,;

Onu bulmak ve kaybetmemek,dostluğu,sevgiyi,hüznü paylaşmak ne güzeldir, tüm bunların tarihe karıştığı bir dönemde elde etmek ve yaşamak..."

George Carlin

Aygen ETKER'in katkısı ile

Dünden Hızlı Olmak

Her sabah bir ceylan uyanır Afrika'da. Kafasında tek bir düşünce vardır. En hızlı koşan aslandan daha hızlı koşabilmek.

Yoksa aslana yem olacaktır.

Her sabah bir aslan uyanır Afrika'da. Kafasında tek bir düşünce vardır. En yavaş koşan ceylandan daha hızlı koşabilmek.

Yoksa açlıktan ölecektir.

İster aslan olun, ister ceylan olun hiç önemi yok.Yeter ki güneş doğduğunda koşuyor olmanız gerektiğini, hem de bir

Önceki günden daha hızlı koşuyor olmanız gerektiğinizi bilin.

Yaşam adlı koşuyu ne kadar güzel anlatmış Afrika atasözü. Bir önceki günden daha hızlı koşmak gerekmektedir.

Çünkü eğer aslansanız, ve en yavaş koşan ceylanı bir önceki gün yakalamışsanız ve bugün bir ceylan yakalamak niyetindeyseniz,

Artık bilmelisiniz ki en yavaş ceylan sizden daha hızlıdır.

O halde düne göre hızınızı arttırmanız gerekmektedir.

Yok eğer ceylansanız ve henüz aslana yem olmamışsanız, hızınızı düne göre mutlaka artırmalısınız. Çünkü sıra size gelmiş olabilir.

Yani, hayat koşusunda devam edebilmenin tek koşulu var...

Dünden daha hızlı olabilmek.

Bakın bakalım şimdi kendinize.

Ondan, şundan, bundan değil 'Dünden' hızlı mısınız?